

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

No: 2000-33

324/30

18 Ağustos 2000

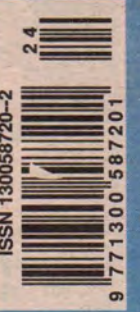
Cuma

350 Bin Lira

KDV Dahil

Beginde göz açan Mizah dergisi

H.B.R

YILDÖNÖNÜMÜ....

Büyük İzmit depreminin ardından tam bir yıl geçti. Batıda olması açısından sanayii ve yerleşim sıklığı nedeniyle can ve mal kaybının çok fazla olduğu bu depremin sonucunda yerleşimden sorumlu bütün resmi ve özel sorumluların da çok fazla ihmali ve sorunu olduğu kabak gibi ortaya çıkmış oldu. Halen onbinlerce aile çadırlarda sürünürken ne çözüm belli, ne tüm dünyadan gelen yardımların nereye gittiği, ne de bunca ihmalin sorumlularının kimler olduğu. Medyanın sayfa ve ekran doldurmak için öylesine değinerek geçiştirdiği bu acı yıldönümünü asıl kutlayanlar depremin öncesinde olduğu gibi sonrasında da yapılan ve yıkılan herşeyin rantını yiyen rüşvetçi belediyeciler, mimarlar, müteahhitler ve bunların çeşitli makamlardaki yandaşları yine...

NICE
NICE
DEPREMLERE

BRAVO! ŞAK ŞAK!

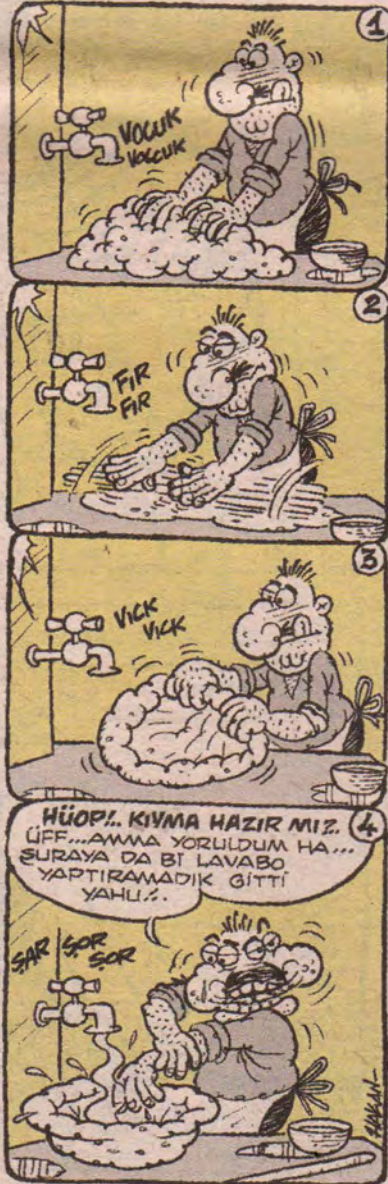
ŞAK
ŞAK
ŞAK!

PÜFF!

Türkiye dahil bütün Dünya, bütün ormanları yakıp bitirmekte kararlı görünüyor.

AYŞE ÖNAL

İNGİLTERE'DE ANKET SENİN NEYİNE?

1998 yılında New York'ta bir grup Türk arkadaş çok sözlü edilen ve sabaha kadar açık olan Türk çorbacısına gittik. Salaş, ayak üstü sıcak yiyecek bulunan hoş bir restaurant/cafe karışımı bir yerdi. Çalışanların hepsi Türk işçilerdi ve muhtemelen pek çoğu kaçaktı. Servis yaparken kendi aralarında Türkçe konuşuyorlardı. Biz Türkiyeli Türkler ayakta geceyarısı çorbalarını içerken, bir yandan da onların konuşmalarını izliyorduk. "Oğlum Ali şu turistin çorbasını ver" cümlesi sıkça geçiyordu. Çünkü New York çorbacısında çalışan Türkiyeli kaçak işçilere göre çorbacının sınırları Türkiye olarak kabul görmüştü. Bu sınırlardan içeri giren herkes turist veya yabancıydı, kendilerinin ABD'de olmaları ve muhtemelen kaçak olmaları bu tarifi değiştirmemekteydi.

O gün bize çok hoş bir espri gibi gelen ve her hatırladığımızda güldüğümüz bu olay, İngiltere'deki Türkiyeli göçmenler üstüne hazırladığımız bu çalışmanın uygulaması boyunca aklıma geldi. Çünkü "İngiltere'nin en çok neyini seversiniz?" sorusuna "özgürlüklerini ve haklarını" diye serbestçe cevap veren Türkiyeliler, "İngiltere'de en çok neden nefret edersiniz?" sorusuna hiç teklemeden "çok yabancı var" cevabını vermektedirler. Altınadı cümle, "burada sadece İngilizler ve biz kardeş kardeş yaşarsak daha iyi olur" mizahına bile ulaşabiliyordu. Bu çalışma İngiltere hakkında yerleşik olmasından ve çalıştığı alandan ötürü hayli bilgisi olan sevgili ortağım Mahmut Aydoğan'a değilse bile bana çok fazla şey öğretti. Ve öğrendiklerimi ilgililenlerle paylaşmak istedim. Ve inandım ki, dünyada ancak bir Türk kendi yaşamadığı toprakta kendisi gibi bir yabancıyı fazla görmek hakkına sahiptir. Zaten şöyle bir atasözü yok mudur, ben mi uyduruyorum? "Misafir misafiri, evsahibi hiç birini çekemezmiş."

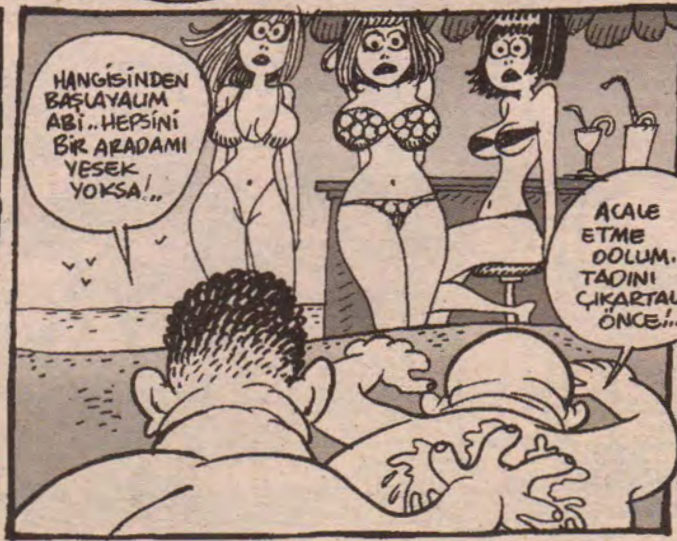
İngiltere'de boş duranı Allah sevmezmiş diye bir deyim uydurup, sevgili ortağım Mahmut'la birlikte boyumuzdan büyük bir işe kalkıştık, İngiltere'de yaşayan Türkiyeli göçmenlerle ilgili bir anket çalışması hazırladık. Sevgili ortağım "senin karın İngiliz, senin neyine bu araştırma" diye baskı yaptıysam da içine girmiş bulunan merak zehiri bir türlü boşalmadı ve o da boyunun ölçüsünü aldı. Ben aldım diyemiyorum, çünkü ben zaten biliyordum. (Bütün bozguna uğrayanlar kendilerini kurtarmak için böyle derler ya, bende geleneği bozmamış oluyorum.)

Her neyse içinde sadece "Türkiyeli göçmenler İngiltere'ye nasıl gelirler. Ne yerler, ne içerler. Dil bilirler mi, gurbetteler mi?" gibi masum meraklar dışında hiç bir art niyet bulundurmayan araştırmamızda karşımıza şu sonuçlar çıktı. Önce her yalvardığımız göçmen anketimizi reddetti. Nedenleri olarak da aşağıda sıraladıklarımızı, üstelik kendilerinden çok emin olarak sıraladılar.

- Bu araştırma Türkiye Büyükelçiliği için yapılıyor.
- Bu araştırma Türkiye gizli servisi için yapılıyor.
- Bu araştırma Home Office için yapılıyor.
- Bu araştırmaya katılırsam "oturum" alamam!
- Bu araştırmaya katılırsam "oturumum" (İngiltere'de yerleşik olma hakkım) yanar!
- Bu araştırmaya katılırsam devlet yardımlarım kesilir!
- Bu araştırmaya katılırsam bana ne faydası olacak?
- Bu araştırmaya katılırsam para gelecek mi?
- Bu araştırmaya katılırsam İngilizler bizi geri gönderecekler.

Araştırma boyunca yaklaşık olarak ikibinbeş yüz insana yüzyüze ulaşıldığı düşünülür ve sadece altı yüz anketin cevaplandırıldığı dikkate alınırsa her beş kişiden birinin bu anketi doldurmayı reddettiğini size ispatlamış olurum. İkinci bir bulgu da, anketi doldurmayı kabul eden altıyüz insandan sadece ikiyüz elli birey kendi isteği ile araştırmaya katılmıştır. Diğerleri araştırmaya o sırada lider olarak kabul ettikleri mevkii onayı ile katılmışlardır. Araştırma sadece Süleymaniye camiiindeki yüz kişilik örneklem grupla çok rahat yapılmış, camiye devam eden kominiti araştırmaya gönüllü olarak katılmış ve anketleri her biri kendileri doldurmuşlardır. Anket çalışması boyunca yaşanan bir diğer güçlük kimi zaman el yazısının "şüpheli" bir çalışmada olmaması için, kimi zaman da okuma yazma güçlüğü nedenleriyle örneklem bireyler tarafından doldurulmamış olmasıdır. Bu nedenle pek çok anket anketörler tarafından verilen cevaplara göre doldurulmuştur.

Devamı arka sayfada

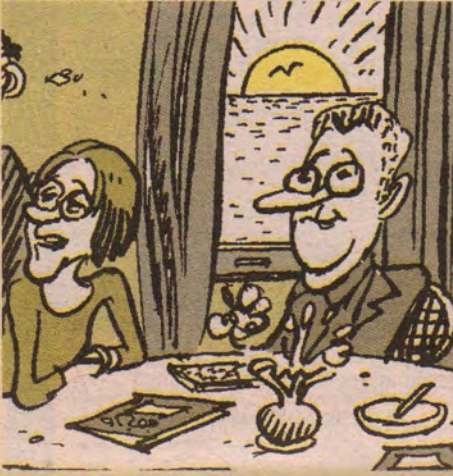

3. Sayfadan devam

İNGİLTERE'DE ANKET SENİN NEYİNE?

Araştırmanın önemli bulgularından biri Türkiye göçmenlerinin ciddi ölçüde kriminal grup olarak kabul edilmiş olmasına rağmen "bu ülkede hiç tutuklandınız mı?" veya "bu ülkede hiç tutuklu yakınınız var mı?" sorularına ya cevap verilmemiş, ya da "hayır" cevabı verilmiştir. Bu durumda ya örneklem bireylerin samimi olmadığı veya İngiltere polis kayıtlarının sağlıklı olduğu sonuçlarından birisine dikkat etmek gerekmektedir. Bizimkiler yalancı olamayacağına göre elbette "of course" İngiliz polisi yalancıdır.

Ayrıca "bu ülkeye nasıl geldiniz?" sorusuna verilen cevaplarda sık sık "şebeke" ile seçeneği işaretlenmiştir. Şebeke ile İngiltere'ye girmek illegal organizasyonlarla gelmek anlamındadır. Bu durumda Türkiyeli göçmenler şebeke ile hareket etmek eylemini moral olarak suç kabul etmemektedirler. Türkiyelilerin suç saymadığı bir şeyi İngiliz polisi suç sayıyorsa o da kendi bileceği iştir.

Araştırmanın diğer çok dikkat çeken bulgularından biri de kanaatimizce para ve banka ilişkileri hakkındaki cevaplardır. Çünkü iş yeri sahipleri işyerlerini kendi paraları ile açtıklarını söylemekte ve paraları hakkında kapalı da olsa bilgi vermek istememektedir. Ceplerinde ister üç beş penny ister bir kaç yüz bin pounds olsun onlar "herkesin parası kendine" tezini savunmaktadırlar. Mahmut'a sık sık "yahu bize ne bunların parasından, sormayalım" dediysem de ekonomist olduğundan, zavallı göçmenlerin yakasını para konusunda da bırakmamakta ısrar etti.

Bütün bunlar İngiltere'de yaşayan Türkiyeli topluluğun hangi siyasal bakış veya hangi üst kimlik motifleri ile donanırsa donansın ve İngiltere sisteminden hangi ölçüde hoşlanırsa hoşlansın yoğun bir sosyal paranoya ile birlikte yaşadığı tezini doğrulamaktadır. Komünitinin en temel sorunu güvenmek ve entegre olmak gibi görünmektedir. En azından daha biraz önce bilimsel çalışma yapmış birisi olarak ciddi görünmek zorunda olduğumu biliyorum ve ara sıra da olsa yazımın arasına böyle ağırbaşlı sonuçlar sıkıştırıyorum.

Ama hani bir şaka eklemek istersek, bizimkiler İngiltere'nin en çok parasını ve karısını sevmektedir. Anladım ki, Karadenizlilere haksızlık ediyoruz. Nataşa diye bir moda yok. Bizimkilerin toptan sarışın kadın takıntısı var. Böylece Britanya adasında yapılan bu araştırma bana da Türk kadınlarının o simsiyah tenlerinin üstüne civciv sarısı saç boyalarını niye sürdükleri hakkında bir bilgi vermiş oldu. Allah razı olsun.

AYŞE ÖNAL

SEVGİNİN ÇOCUK LARIDIR BIKKIN LIKLA

Ve bir gün, diğer günlerden farklı üzülür insan...

ÇİZGİ ve EDEBİYAT

AKSAM Yemegi

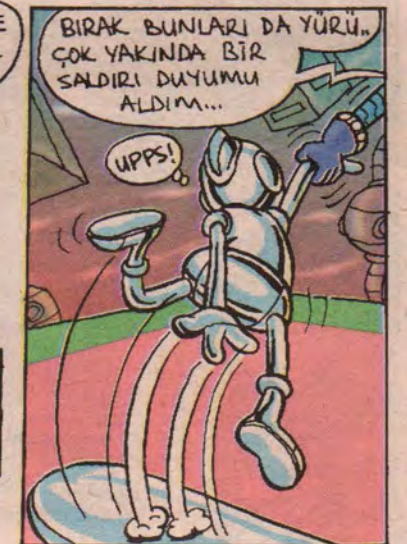
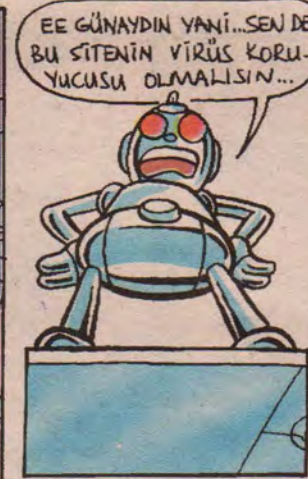
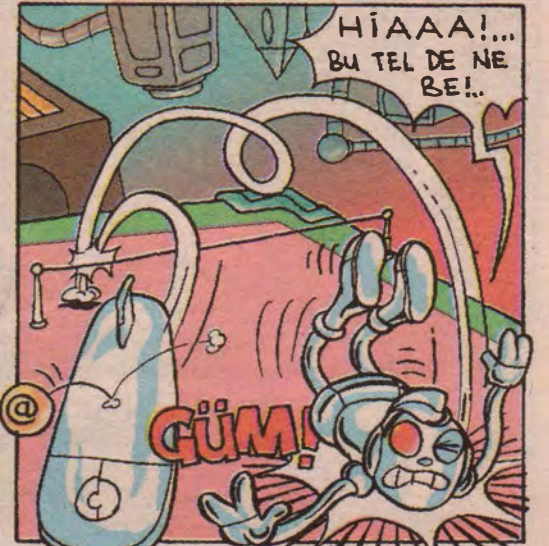
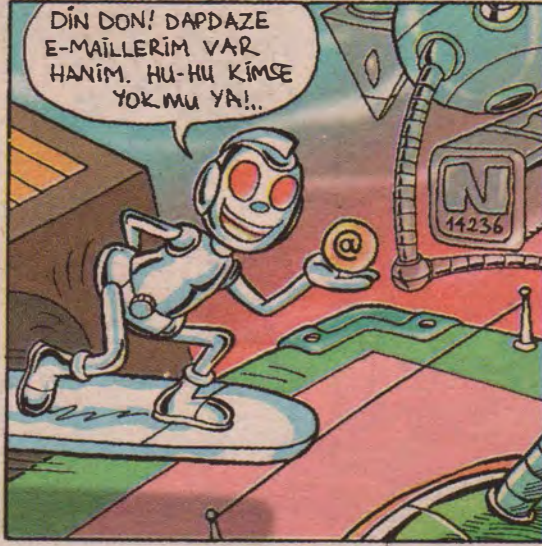
Taderursz Borowski

KARİKAYERLİ

Reha
inan

WEBSURFER

OĞUZHAN
KAYAN

"makineliler çatırdadı...erler, dağılmış kafalardan sıyrılan parçalar üzerlerine buluşmasın diye birer adım gerilediler. Ruslar bir sallandılar, ağır kuvallar gibi, ka yarak karların üzerine yığıldılar..."

"karları kan ve dağılmış beyinle kitlediler..."

"askerler ayrılınca suskun, aş kalabalık dehşet uyandıran bir hortuyla yerinden fırladı...Kanlı karların üzerine atılıp, gürültü, patırtıyla birbirine girdi...Ve baraka sorumlularının copları altında tek tek barakalara dağıtılıp sokuldu..."

"ben idam alanının biraz ötesinde durduğum için zamanında atılamamıştım ileri, ama bizi ertesi sabah yeniden işe sürdükleri sırada, benimle birlikte boru taşıyan Estonyalı zavallı bir yahudi, bütün gün hırsla konuştu durdu... İnsan beyninin gerçekten leziz olabileceğini, pişirilmeden, öyle olduğu gibi, çiğ çiğ yenebileceğini söyledi..."

bitti.

FATOŞ

Yalçın Didman

OYUNCU...

ATEŞİNİZ YİNE YÜKSELMİŞ AZMI BEY, OTUZDOKUZBUÇUK, İLAÇLARINIZI İÇMİYORMUSUNUZ?...
O-HU-HUUH OGUUHHH

AAY! N'APYORSUNUZ AYOLİ ÇEKİN ORDAN ELİNİZİ HASTALIĞINIZI BİLİN CANIM
OOF OOF! BEN ATEŞTEN NE YAPTIĞIM BİLİYORMUYUM

AAY YANUŞ BAKIŞIM DERECEYE OTUZALTEBUÇUKMUŞ ATEŞİNİZ FALAN YOK!

OLACAK O KADAR...

YENİ MALATİYE ŞARAPLARIN REKLAM FILMİNİN ÇEKİMİ İÇİN ÜRGÜP'E GİDEN EKİPTEN İHALA Bİ HABER YOKMU FATOŞ?
VAR PATRON

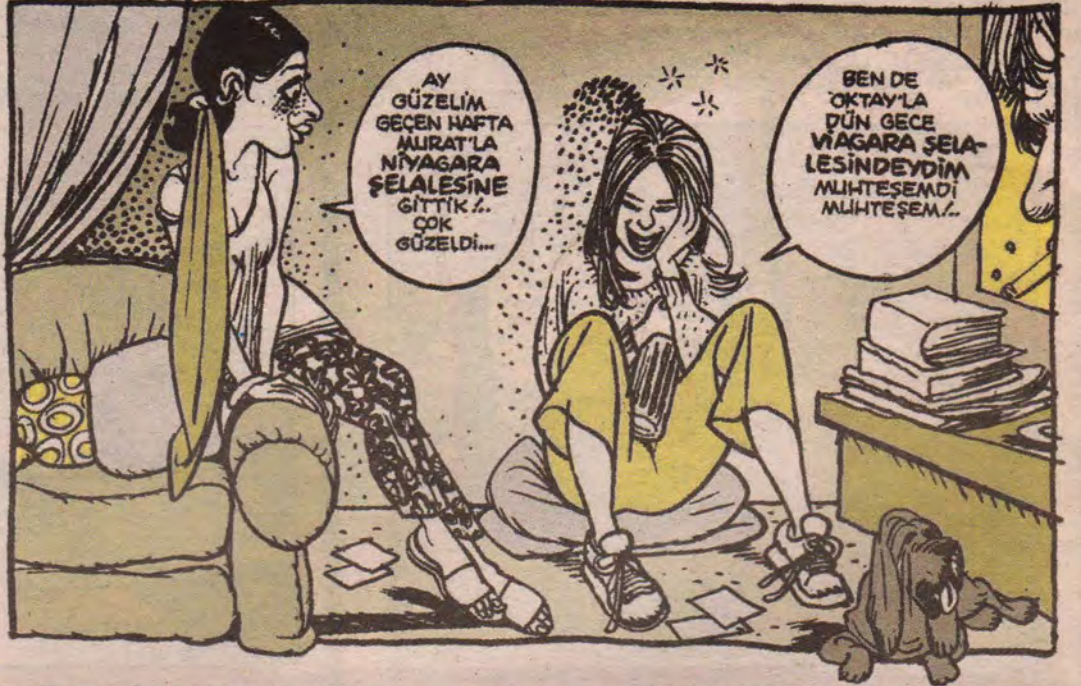

EN SON ÜÇ GÜN ÖNCE EDİRNE GARINDA GÖRÜMÜŞLER, HEPSİ ZİL ZURNA SARHOŞ DURUMDAYMIŞ

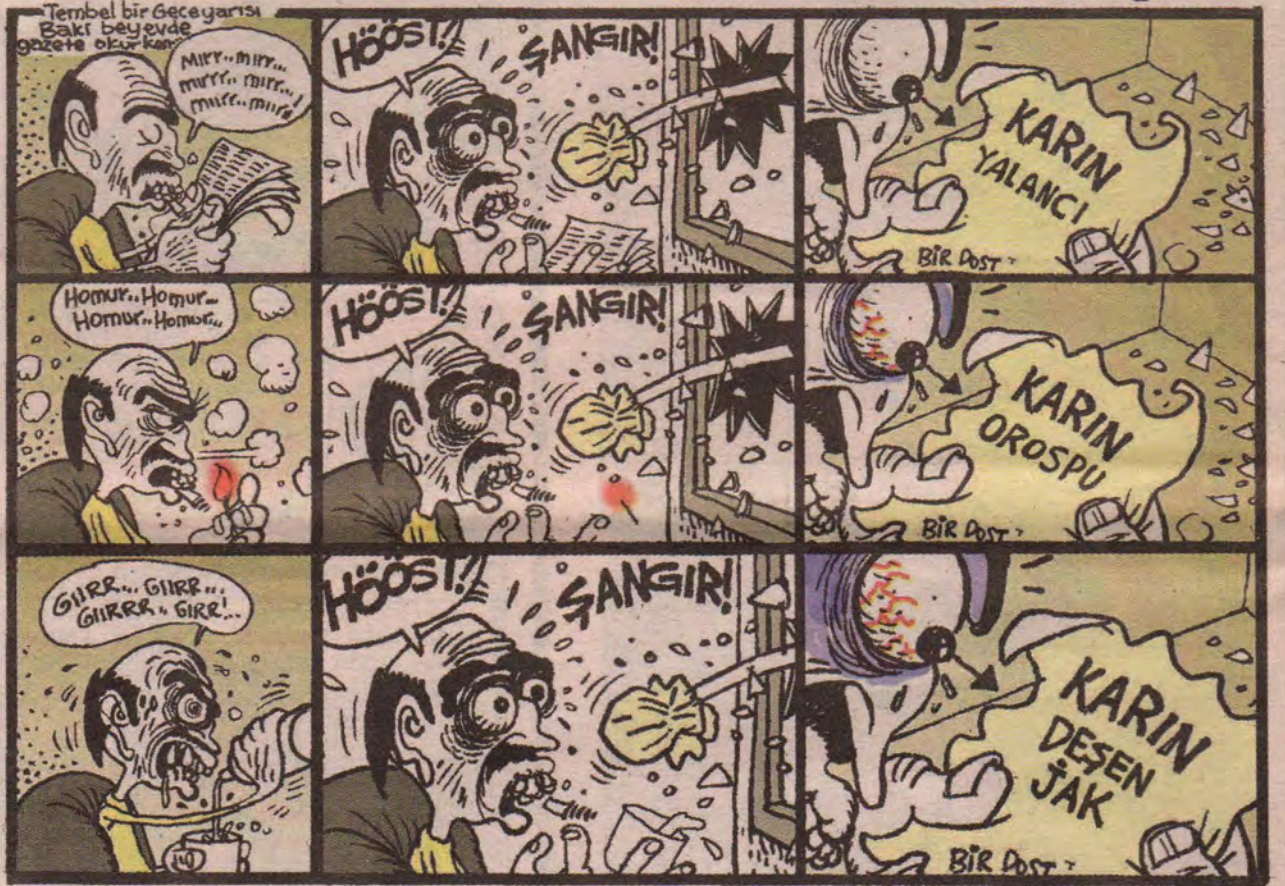
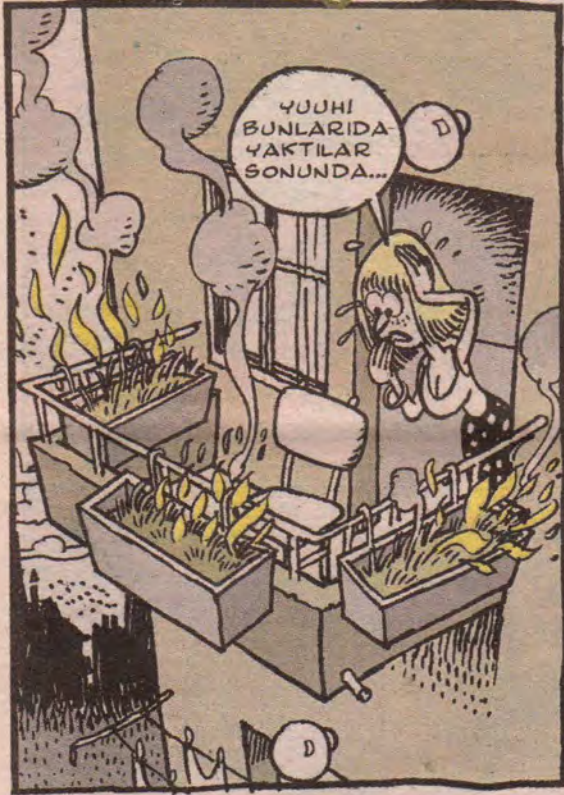

FASULYE ÇOK GAZ YAPTI BE SEVGİLİM...

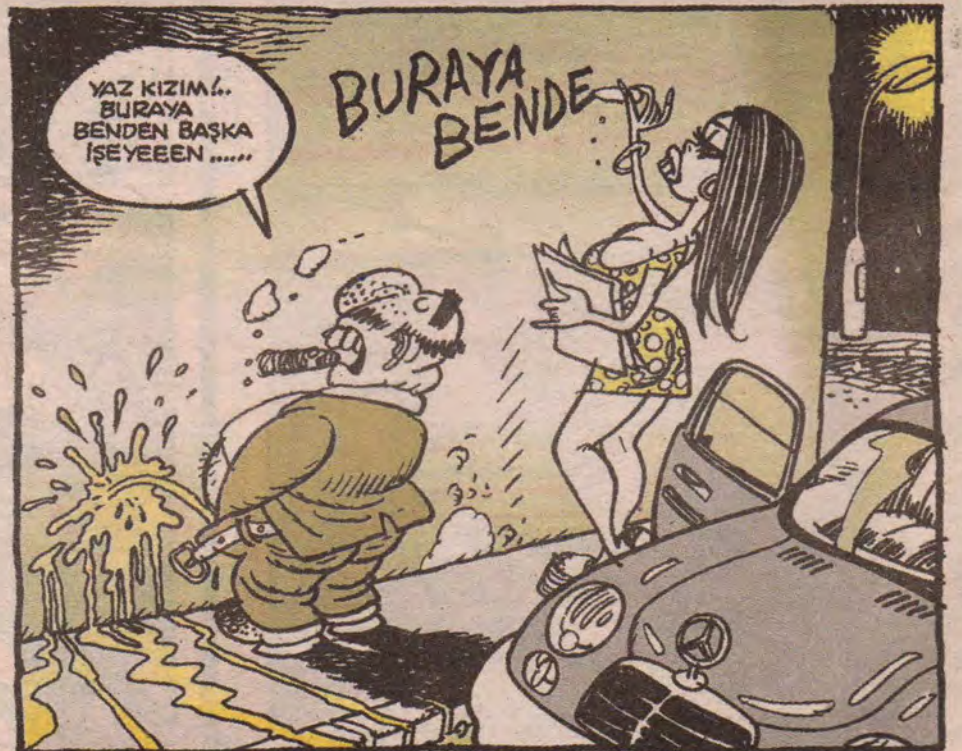
KASMA KENDİNİ BENÇE SELİM, ÖNCE SAĞLIK...

ergün anlatıyor...

YURTTAN SESLER KUROSU

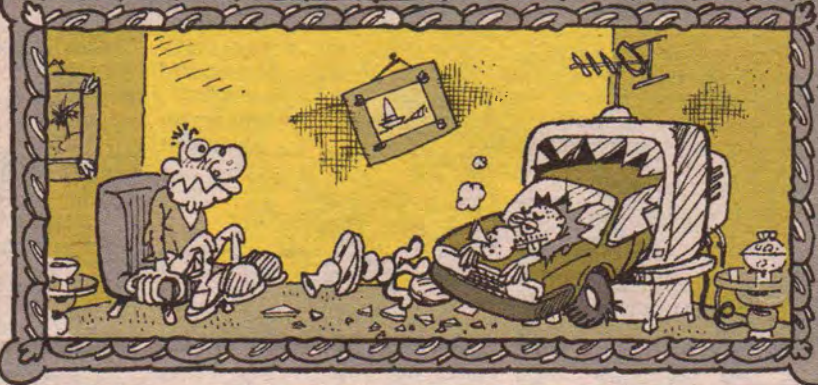

Cam kırıkları.....

HAKAN SELİK
camkirkilari@yahoo.com

TABLO KARİKATÜR

İNSAN İNSANA BİLE ANLAŞMAZKEN...

Şarkı sözleri

Amatör Şarkıcılara Dev Hizmeti! Süper Kıyak!

Telif istemiyoruz,
Güle güle
besteleyin...

AZİM (Eğitici Şarkı)

Böcekler kemirirken beni
Kurtlar gezinirken
Etimde
Sevecem gene seni

Kararlıyım sevecem
Ölsem de gelecem

Bulacam seni
Şehvetle öpecem
Emecem
O beyaz tenini

Kararlıyım emecem
Ölsem de gömecem

Soyacam seni
Heryerini gezeceğim
Çekeceğim
Çıkartacağım herşeyini

Kararlıyım çıkartacağım
Ölsem de takacağım

HALK (Halk müziği)

Arabacıyız biz
Bedavaya taşırız
Arapacıyız biz
Çocuğunuza bakarız

Biz bu halka taparız
Tek yakalarsak fakat
Halka yaparız
Biz de halkız

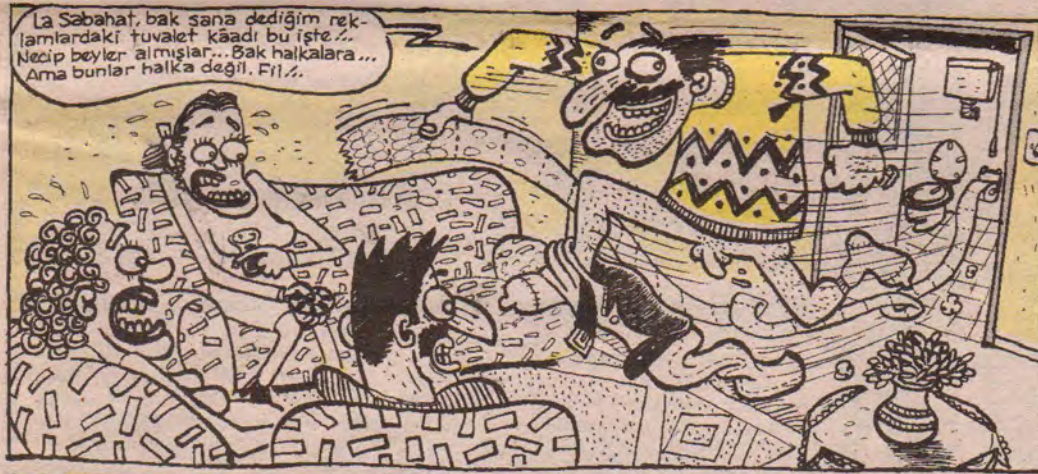
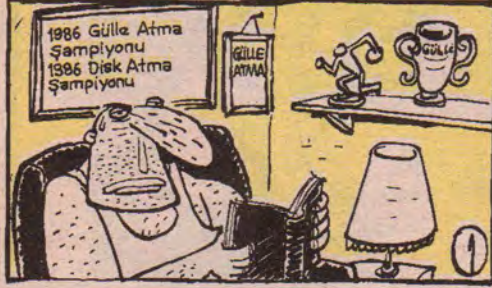
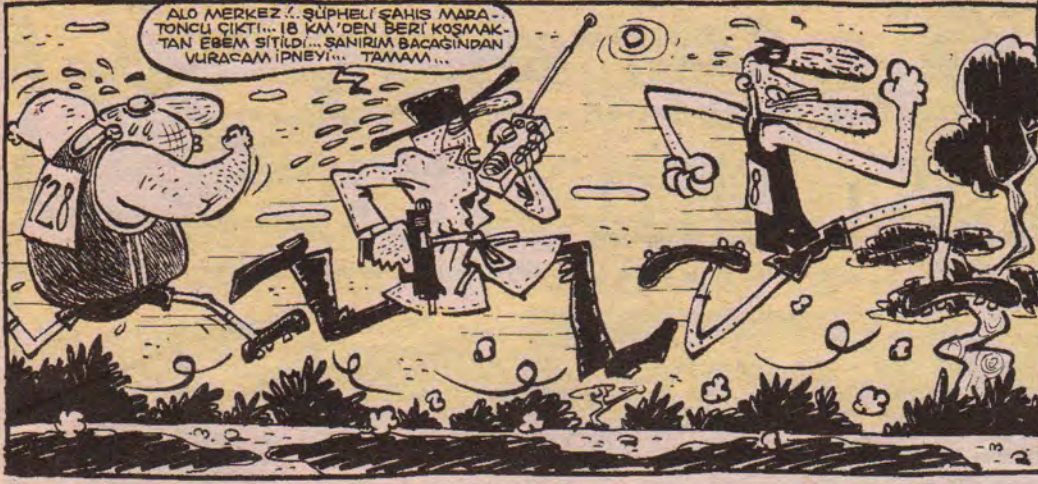
İLAN

Dergimizde çalışmak üzere iyi derecede **Freehand** yada **QuarkExpress** ve **Photoshop** kullana-bilen, soğukkanlı ve sabahlamaya müsait ve henüz kafayı yememiş mantıklı ama duygusal bir eleman arıyoruz.

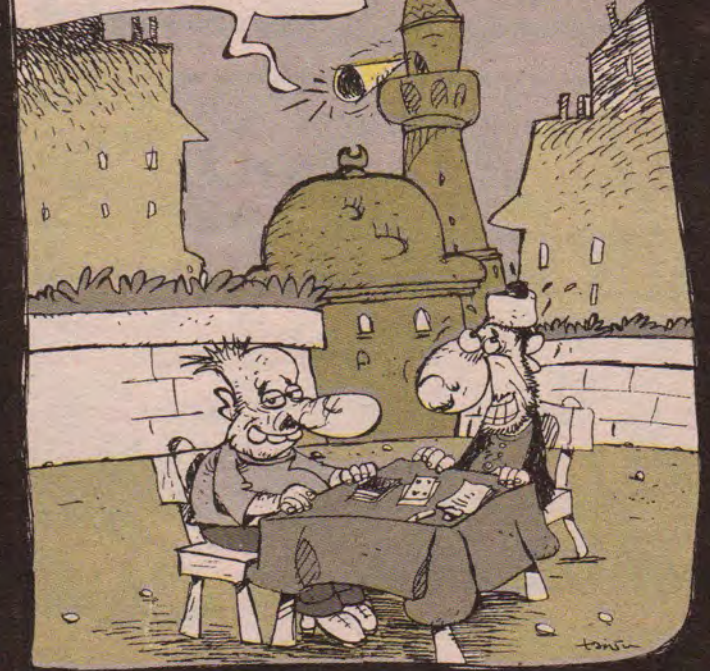
Tel: 0216-442 35 45
(Pazartesi ve Salı)

H.B.R

SAYIN HOCAEFENDİ RİCA ETSEK CAMİYE GELSENİZ DİYORUZ CEMAAT OLA- RAK ARTIK! PES YANI CANIM!!

Karikatür, yazı, kolaj ve diğer denemeleriniz, yani komik olan her mahsulünüz bu köşede itina ile teşhir edilir. (Bizzat getirmek isteyenleri ise Cuma günleri dergimize bekleriz).

Adres: Atatürk Cad. Grandhaus No: 41 Kat:2
Daire: 176-177-178 Maltepe İST.

SERBEST MİNTİKA

CIHANGİR ERÖNÜ

Besinde göz açan Mizah dergisi

H.B.R

18 Ağustos 2000 Cuma Sayı: 324/30

GOLD FINGERS Altın Parmaklar Sahibi: Ergün Gündüz

Yayın Yönetmeni: Mehmet Ersoy Yazar Çizerler: Emrah Ablak, Hakan Çelik, Ergün Gündüz, Reha İnan, Ayşe Önal, Yavuz Taran, Soner Tuna, Kadir Ejder Çolak, Yalçın Didman, Osman Odabaş, Mehmet Ersoy, Oğuzhan Kayan Yönetim Yeri: HOBOR Mizah Dergisi Atatürk Cad. Grandhaus No:41 Kat:2 Daire:176-177-178 Maltepe/İST. Tel-Faks: (216) 442 35 45 E-posta: dortmbasin@superonline.com ISSN-1300-5812 Basım Yeri: Dünya Yayıncılık A.Ş. Dağıtım: BİR-YAY A.Ş. HOBOR Mizah dergisinde yer alan yazı ve karikatürler izin alınmadan yayımlanamaz. Yazar ve çizerlerin ürünleri temel alınarak sahneye eser konulamaz, radyo TV ve gazino programları için şov, skeç vs. hazırlanamaz...

ABONELİK KOŞULLARI

Yurtiçi (Posta)
1 yıllık abone bedeli: 14.000.000 T.L.,
6 aylık abone bedeli: 7.000.000 T.L.'dir
BANKA HESAP NUMARASI: Türkiye İş Bankası
YENİCAMİ Şubesi 3322294 nolu
Ergün Gündüz hesabına.
(Aboneliğinizin başlaması için banka dekontunu dergiyi fakslayınız.)

İNTERNET KAFEDE TANIŞMA

O sabah "Bundan sana ne lan!!" diyerek uyandım. Kız arkadaşım "Hala orada mısın" diyerek sırtını döndü. Kendisi karşı duvara dayanarak ayakta uyumayı tercih ediyordu. Bir esneme esnasında neden böyle yaptığını ağzımı yaya yaya sorduğumda "her sabah suratın duvar gibi oluyor, sana bakacağım" diye bir cevap vermiş, "aha bak, bak" diyerek lahmacı renkli duvarımıza şap şap vurmuştu. Ben de sevgimden kulağına bir daha esnemişim. Ağzımı kuzey-güney ekseninde ayıracakken "arkanda paçı dolması var" diyerek dikkatini dağıtmış ve çeneyi kurtarmışım. Allah'tan böyle olmuştu, yoksa "kırmı çenemi, hatırası var" diye yalan söylemek zorunda kalacaktım.

Kız arkadaşım ile tanışma hikayemiz beni hayattan soğutuyordu. Geçen günlerde bir internet kafede olmuştu. Kafe neredeydi bilmiyorum, beni oraya ceninden bozma kuzenim ve zararlı arkadaş çevresi gözümü bağlayarak götürmüşlerdi. Amaçları hem kafenin yerini bilmemi önlemek, hem yol boyunca beni direklere çarpmak gibi zavallı şakalarıyla günlerini renklendirmekti. Kuzenim diye bir şey demiyorum, zaten desem de anlamazdı, sanırım Türk taklidi yapan bir eskimoydu.

Kafeye vardığımızda göz bandım kafamdaki şişlerden ileri doğru çıkmış, melek halkası gibi olmuştu. Yol boyunca onları iyiliğe sevkettim, T.Coşkun taklitleriyle çevreden geçen bir çok aile kızına korku salmışım. Belki hislenirler diye Kemalettin Tuğcu'dan, Cin Ali'den pasajlar okumuştum. En çok Cin Ali'nin "Cin Ali 70'lik" macerasını beğenmişler, zevkten horon tpmişlerdi.

Kafede birer masaya çöreklenedik. Göz bandımı çıkarmışlar, yerine uzun dalgama uygun bir şekilde FM bandı takmışlardı. Orayı burayı çekip çekip dinliyor, çagın ve çag kebabının gerisinde kalmamaya çalışıyordum. Oyundan sıkılırsam lama gibi fükre tüküre geri çekilip tüyeceğimi bilen kuzenim gibi ellerimi mouse'a bağlamışlardı. Inekler, halbuki kaçmaya asıl yarayan şeylerim bacaklarımdı. Hiç sesimi çıkarmayıp görmesinler de akıllarına gelmesin diye çağdaş bir şekilde bağdaş kurdum. İçeride farklı masalara serpişmiş bir sürü blug çağı problemi ekrana karşı bağırp çağırıyorlardı. Oyun sırasında gidip insanların sütünü sağsan farkına varmazlardı. Zeynep Kamil Hastanesinin küvüzünden yerlerine serum torbası yatırp kaçan veletler bile oyundaydılar. Tabii onların barnakları gelişmediği için mouse'a sarılıp sağa sola koşuyor, ateş etmek için tıklamak icap ettiğinde mouse'un tık tarafına kafa atıyorlardı.

Söyle bir etrafıma baktım, kafe genelinde yarım saatte İran-Irak savaşında kullanılan fazla cephane harcanmıştı. İçerde iki adet 80'er yaşında teyze çalışıyor, ülkemizin renkli toplumunu temsil ediyorlardı. Bu teyzeler çocuklara şu, cephane ve ayıceği taşıyorlardı. İsimleri Emily ve Nuriye olan teyzelerin Fifa ve Half-life'i tek kolla bitirdikleri, bilgisayarları gündüz 3 dakikada gece ve ışık yokken 4 dakikada söküp taktıkları söyleniyordu. Ayrıca Emily teyze üç çeşitte uzun Samsun'u bitiriyor, Nuriye teyze de o un izmaritlerini yiyordu. Zamanında işletmeci birer zihniyet ile torunlarına bilgisayar alacaklarına internet kafe açmayı tercih etmişlerdi. Beş çaylarını da burada içiyor, çarpsın diye çaylarına kül atıyorlardı.

Bu şartlarda oyuna başladık. Ekran kanlı bir et parçasının arkasında sırttan altı tane bakaya komandonun olduğu bir jenerikle açıldı. Oyunun adı "Vicdansızlar-Biz adamı kahrederiz-3" gibi cesaret kırıcı bir şeydi. Oyun başlayınca en kılı adamı seçtim. Görüntü gelir gelmez, hiç bir kabahatim olmadığı halde karşıdan pompalılar, mavzerler, mitralyözlerle ateşe başladılar. Kendimi korumak için eğilince kafamı üç kere masanın aynı kenarına vurdum. Bu sırada yoldan geçerken beni gören şimdiki kız arkadaşım, bu kafa çarpışlarımdan çok etkilenip yanıma gelmişti.

İşte böyle tanınmış ve yolumuza devam etmiştik.

REHABİLİTASYON

REHA İNAN

İLİŞKİLER

mehmet ersoy

MERHABA. BİR SÜREDİR BU SAYFADA TEKRARI YAYINLANAN ÖYKÜLERİN TOPLU OLARAK SUNULDUĞU "İLİŞKİLER I" VE "İLİŞKİLER II" İSMİ ALBÜMLERİ DİLEYENLER KİTAPÇEVLERİNDE BULABİLİRLER. SORAN YENİ OKUYUCULARA DUYURULUR.

mehmetersoyhbr@hotmail.com

Aşk bazen bu kadarlık birşey işte...

FOTOMANYAK KIZKARDEŞLER

DÖTÜMÜZÜ DÖNDÜK AMA AYIP OLMAZ DİMİ NESRİN?

KOCA ÇIKAR MI DERSİN?

ASLINDA BİZ KOCA BULMASAKTA OLUR DİMİ LÜTFİYE

YAŞASIN! ZORKIZ DERGİSİ NİHAYET GELİYOR İŞTE. MACERALARIMI BEN BİLE MERAK EDİYORUM DOĞRUSU.

